

Isoja ovat lapsuuteni puut
alastomia runkoja
tuulettomia, linnuttomia
mustia rankoja

Ei lapsena ikinä eksynyt metsään
vaikka tahtoikin
nyt eksyy kyllä vaikkei tahdo
tai vaikka tahtookin

Katsomme pimeyttä silmiin
unta joka ei jää
elämään kuin hetken vain
katsomme pimeyttä silmiin
unta jota ei nää
kuin pienen hetken vain
Se mitä sanot on kuin vieraan sanomaa
mut sano vaan
se tuhanteen kertaan
Se mitä sanon on kuin vieraan sanomaa
mut sanon vaan
ja vielä sen kertaan

Epätoivo matkustaa busseissa,
metroissa, junissa
tuijottaa väsyneitä kasvojaan
pimeyttä vasten ikkunoista

Nähdén ruosteisen maailmapyörän
joka natisee tuulessa
kuin maailma yksin tyhjässä
avaruudessa